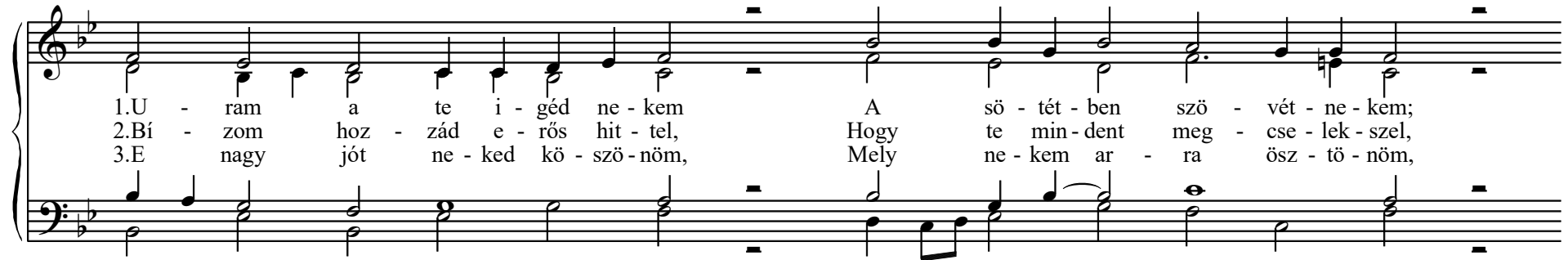

312. Uram, a te igéd nekem

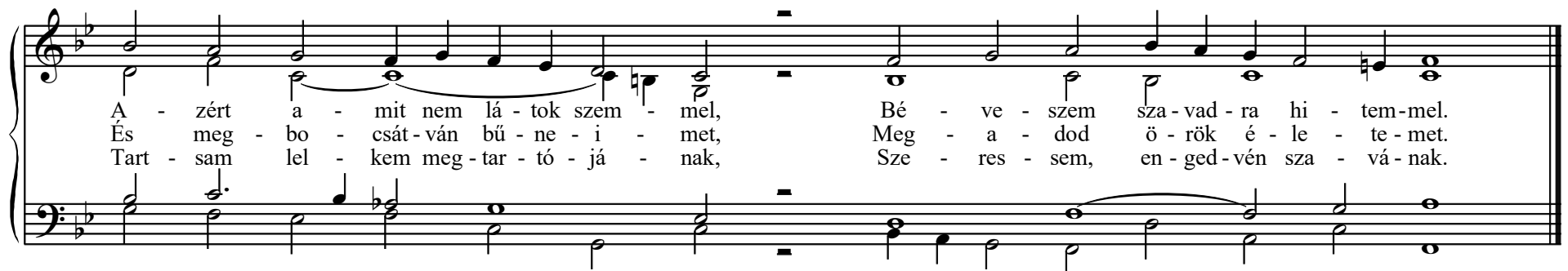
Vad Péter Zsigmond

1. U - ram a te i - géd ne - kem A ső - tét - ben szö - vét - ne - kem;
2. Bí - zom hoz - zád e - rős hit - tel, Hogy te min - dent meg - cse - lek - szel,
3. E nagy jót ne - ked kö - szö - nöm, Mely ne - kem ar - ra ősz - tö - nöm,

Mind i - ga - zak és á - me - nek, A - mik szád - ból ki - jöt - te - nek,
A - mit szent i - géd - ben í - gérsz: Hogy ke - gyel - me - sen hoz - zám térsz,
Hogy a Jé - zust, ki - ért ve - lem Kö - zöl - te - tik a ke - gye - lem,

A - zért a - mit nem lá - tok szem - mel, Bé - ve - szem sza - vad - ra hi - tem - mel.
És meg - bo - csát - ván bú - ne - i - met, Meg - a - dod ö - rök é - le - te - met.
Tart - sam lel - kem meg - tar - tó - já - nak, Sze - res - sem, en - ged - vén sza - vá - nak.

4. Igazgass, Uram, engemet, Hogy megőrizzem hitemet;
Ha von magához e világ, Én mint Krisztusba oltott ág,
Tőle vegyem tápláltatásom, Míg az élők közt lesz lakásom.